

Mặt Trời Đã Tắt !

*Thuở xa lắc
Một chút mặt trời cũng ấm
Nay thật gần
Da thịt vẫn lạnh căm*

*Khi cánh diều đứt dây
Trái tim vương sợi buồn
Lúc mất tự do
Ai thấy mình trời buộc*

*Thời tiết đổi thay
Nên con người hay phản đôi*

*Trái tim cần máu
Như bao tử cần no
Kẻ không thích tự do
Tim nhân đạo làm sao sống nổi*

*Muốn làm Cha phải vào nhà thờ
Muốn làm Thầy phải năng học đạo
Nhưng lúc kiêu ngạo
Người ta dùng đường tắt*

*Kẻ không ác sao trở lại nhân từ
Đôi diện người mù uy quyền đôi lúc phân ưu
Viên đạn nào phân biệt được nhà tu
Kẻ vô đạo thường hay phản trắc*

Khi mặt trời mọc là mặt trời đã tắt !

Tạ Cự
- Australia -